

offentligt oplyses, at det netop er det Firma, der har indført de og de Kornladninger. Det forstaar jeg udmærket, og det respekterer jeg for mit Vedkommende. Det er den højtærede Minister, der har brudt Diskretionen. Den højtærede Minister vilde gøre gældende, at den Mand nu havde beklaget sig i Indenrigsministeriet over, at jeg havde offentliggjort disse Oplysninger. Det kan ikke være rigtigt. Til yderligere Oplysning maa jeg i Dag meddele, at jeg i Gaar umiddelbart efter Mødet telefonerede til den paagældende Grosserer Lund og spurgte ham, og han var meget forbavset over, at den højtærede Indenrigsminister havde taget saaledes paa Spørgsmaalet, og han sagde saa: „Men, kære Hr. Folketingsmand! Erindrer De da ikke, at De endogsaa læste Artiklen op for mig, inden den gik i Trykken“. Det havde jeg glemt i Gaar, men det er fuldstændig rigtigt; 3—4 Dage før min Artikel stod trykt, læste jeg den op for Grosserer V. Lund og et andet Medlem af Prisreguleringskommissionen. Jeg skrev den nævnte Artikel her i København nogle Dage mellem Jul og Nytaar, da vi havde Møde i Prisreguleringskommissionen, og det var derfor ganske naturligt, at jeg gjorde navnlig Grosserer Lund bekendt med Artiklen. Jeg læste altsaa Artiklen op for ham, 3—4 Dage før den blev offentliggjort i Pressen, og den højtærede Indenrigsminister vil altsaa kunne skønne, at Uretten i dette Tilfælde er paa hans Side, ikke paa min. Jeg forlanger ikke nogen Undskyldning af den højtærede Minister, eftersom jeg er i Stand til fra denne Plads at forsvare mig og rette disse Misforstaaelser, som den højtærede Minister har fremkaldt, men jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister, at han gør Grosserer V. Lund en uforbeholden Undskyldning, thi ved at sigte Grosserer V. Lund for, at han siger eet til den højtærede Minister og et andet til mig, stiller han ham i en Belysning, som han ikke fortjener. Jeg føler mig ganske overbevist om, at Grosserer V. Lund til ethvert Tidspunkt har handlet ganske loyalt ikke alene overfor mig som jeg overfor ham, men ogsaa overfor den højtærede Minister. Jeg har intet andet Kendskab til Grosserer V. Lund end det, jeg har faaet til ham gennem Arbejdet i Prisreguleringskommissionen, men jeg har det bestemte Indtryk, at han er en redelig og reel Mand i en hvilken som helst Henseende, og han fortjener derfor ikke

at stilles i den Belysning, som den højtærede Minister stillede ham i i Gaar.

Jeg skal nu søge at følge den højtærede Minister paa nogle af de Baner, han var inde paa i Gaar. Den højtærede Minister pegede i Begyndelsen af sit Foredrag paa, at den Omstændighed, at man i sin Tid havde eksproprieret Hvedebeholdningerne i København, havde, mente han, bidraget til at skaffe billigere Hvede og bidraget til, at det saakaldte Krigsbrød kunde holdes i den Pris, hvori det hidtil er holdt. Jeg havde modsat mig denne Foranstaltning, og det bebrejdede den højtærede Minister mig. Ja, jeg tror ingenlunde, det er bevist, at denne Foranstaltning har bidraget til at sænke Hvedepriiserne eller at holde dem paa det bestaaende Niveau, tværtimod, jeg tror, det modsatte er Tilfældet, jeg tror, at ogsaa den Foranstaltning, skønt i mindre Grad, bidrog til at fremkalde Ængstelse mellem Kornimportørerne, bidrog til at gøre dem bange for at købe mere Hvede, idet de ræsonnerede som saa: Vi risikerer at faa den Hvede, vi køber i Dag, eksproprieret om en Uge til en lavere Pris. Jeg tror derfor, at ogsaa denne Ekspropriation gjorde Skade, om end i mindre Grad end de Ekspropriationer, som er foretagne senere.

Den højtærede Minister vilde bestride, at min Opgivelse af Dagsprisen for amerikansk Rug i Øjeblikket, 30 Kr., var rigtig. Den højtærede Minister nævnedes 26 Kr. Det er selvfølgelig ikke et Tal, jeg har grebet ud af Luften, jeg har søgt hos Folk, som har Kendskab til disse Forhold, at erkyndige mig om Prisen, og jeg har faaet opgivet dette Tal, 30 Kr., som jeg derfor maa fastholde i Dag. Jeg har senere forespurgt, hvorvidt det er mig, der har taget fejl, eller det er den højtærede Minister. Fejlen er ogsaa i dette Tilfælde paa den højtærede Ministers Side. Hvis han ikke vil tro det, vil han i alt Fald erfare det den Dag, han skal købe Rug fra Amerika.

Jeg skal derefter sige et Par Ord om Foderstøfsørgsmaalets Sammenhæng med Brødsørgsmaalet. Disse Spørgsmaal hænger efter min Mening overmaade stærkt sammen, og jeg har fra første Færd indenfor Prisreguleringskommissionen betragtet det som min Opgave at paapege netop denne Sammenhæng. Det var min Opgave at søge at bidrage, hvad jeg kunde, til, at vi hurtigst muligt fik indført Foderstoffer, fordi derved vilde i samme Grad, som dette skete, netop Brødkorn, Rug og